Η μεταβολή στη δομή της οικογένειας και οι επιπτώσεις στην υγεία των μελών μονογονεϊκών οικογενειών.

Εισαγωγή: Τα σύγχρονα δεδομένα υποδηλώνουν ότι οι μονογονεϊκές οικογένειες αυξάνονται αλματωδώς. Στην Ευρώπη αντιπροσωπεύουν περίπου το 3,5% όλων των οικογενειών και το 9% των οικογενειών με παιδιά. Τα παρατηρούμενα ποσοστά και οι διαφορές μεταξύ των χωρών της Ευρώπης, φαίνεται να σκιαγραφούν έναν διαχωρισμό ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης διακρίνοντας τες σε χώρες του Βορρά και του Νότου. Τα ψηλότερα ποσοστά παρουσιάζονται στις βόρειες χώρες και τα χαμηλότερα ποσοστά στις χώρες του νότου. Στη Κύπρο, τα τελευταία 25 χρόνια παρατηρείται μια αυξητική τάση, με το ποσοστό των μονογονεϊκών οικογενειών από 3.6% το 1982, σε 5.7% το 2001 και 7.9% το 2012, η οποία προδιαθέτει ότι με μια μικρή χρονική καθυστέρηση, τα ποσοστά θα προσεγγίσουν τα Ευρωπαϊκά και διεθνή δεδομένα.

Σκοπός: Η παρουσίαση της εικόνας που παρατηρείται, η οποία φαίνεται να διατηρεί μια διάκριση μεταξύ των χωρών και μια συσχέτιση της αύξησης των ποσοστών της μονογονεϊκότητας, τόσο με την κουλτούρα όσο και με την θρησκεία.

Μέθοδος: Αξιολόγηση των στατιστικών δεδομένων από τη Eurostat και τις μελέτες νοικοκυριών (Household surveys) που αφορούν την μεταβολή στη δομή της οικογένειας στην Ευρώπη. Κριτική παρουσίαση των αποτελεσμάτων και συσχέτιση με το κοινωνικό-οικονομικό πλαίσιο των διαφόρων χωρών.

Συμπεράσματα: Από την αξιολόγηση των στατιστικών δεδομένων, φαίνεται ότι τόσο η μεταβολή στη δομή της οικογένειας, με κυριότερη την αύξηση των μονογονεϊκών οικογενειών, όσο και η σύσταση των νοικοκυριών παρουσιάζει διαφοροποιήσεις ανά τις χώρες τις Ευρώπης. Παρά το γεγονός όμως ότι η μονογονεϊκή οικογένεια αποτελεί πλέον μια νέα μορφή οικογενειακού σχήματος και θεωρείται περισσότερο κοινωνικά αποδεκτή από ποτέ, οι ισορροπίες ανάμεσα στα μέλη της δεν μπορούν να παραμένουν οι ίδιες με αρνητικό αντίκτυπο στην υγιή λειτουργία της οικογένειας, του ατόμου και της κοινωνίας ευρύτερα. Η αξιολόγηση των αλλαγών που διέρχεται η δομή της οικογένειας και η μελέτη των ψυχοσωματικών προβλημάτων υγείας που αντιμετωπίζουν τα μέλη μονογονεϊκών οικογενειών θα πρέπει να αποτελούν πρόκληση για τους επαγγελματίες υγείας, με απώτερο στόχο την πρόληψη και αντιμετώπισή τους.